

Työläisnuoriso Muuttumassa Kapinalliseksi

TÄMÄNMAAN työläisnuoriso, ja varsinkin se osa siitä joka on ponnistellut opinteillä korkeampiin oppilaitoksiin asti, tullakseen joksikin, päästäkseen johonkin, on nopeasti muuttumassa kapinalliseksi.

Mistä se johtuu? Siitä kun se alkaa yhä selvemmin havaita, että ne suuret ihanteet ja toiveet siitä paremmasta ja huolettomammasta tulevaisuudesta mikä korkeamman oppimisen kautta piti saavutettaman ovatkin olleet vain saippuakuplia. Se yhteiskuntamuoto mitä sille on kaikissa kapitalistisissa kouluissa tyrkytetty parhaimpana mahdollisena, ratkeileekin nyt sen silmien edessä omiin ristiriitoihinsa. Se ei näytä takaa-

van nuorisolle mitään ja siksi se on tullut ja tulee yhä enemmän kapinalliseksi.

Rikkaiden lapset vähentävät koulunkäyntiään, köyhien enentävät.

Ollessaan sellaista tilannetta vastaan kuin nuoriso nykyään on, että kävipä koulua enemmän tai vähemmän, osasi sitä tai tätä, ei monissa tapauksissa enää merkitse yhtään vahvempaa leipää kuin mikä on mahdollista sellaiselle joka ei ole mitään koulua käynyt, luulisi että varsinkin köyhempien ihmisten lapset jättävät koko koulut. Mutta niin kuitenkaan ei asianlaita ole.

Kansallisen Opetusviraston antamien tietojen mukaan on suhde siten, että sellaisten oppilaiden lukumäärä, jotka suurimmaksi

Folisi jahtamassa Kreikan pääkaupungissa. Ateenassa koulunuorisoa, joka on kerääntynyt kokoukseen protesteeramaan eräitä sopimuksia vastaan.

osaksi oman työnsä kautta hankkivat toimeentulonsa koulunkäynnin aikana, on menneiden vuosien aikana tämänmaan akademisissa laitoksissa lisääntynyt noin viidelläkymmenellä prosentilla, ja sitävastoin rikkaiden lapset vetäytyvät opinteiltä sivuun. Tämä on hyvin mielenkiintoinen ja meille palkkatyöläisille toivoa tuova ilmiö. Sillä köyhistä oloista lähtenyt oppinut nuoriso tietysti on valmiimpi tulemaan kumouksellisen liikkeen mukaan kuin se aines jolla ei ole mitään huolta huomisesta päivästä, siitä mistä saisi kunnan aterian syödäkseen. Samalla se on ilahduttavaa siinä suhteessa, että työläisnuoriso ei sittenkään ole menettänyt halujaan pyrkiä johonkin parempaan kuin mitä sille nykyisyys tarjoaa.

Noin viisikymmentä prosenttia tämänmaan korkeammassa koulussa opiskelevista mies- ja yksi kolmasosa naisoppilaista ansaitsevat omalla työllään koulunkäyntinsä ohella suurimman osan itsensä ylläpitokustannuksista. Kaiken kaikkiaan lasketaan heidän täten ansaitsevan yli 50 milj. dollaria vuodessa.

Koettakaapas, hyvät lukijat, kuvitella, kuinka suurten uhrausten, kärsimysten ja itsekieltäytymisten tulos se on. Kuinka äärettömän määrän ponnistuksia se vaatiikin tuhansilta tytöiltä ja pojilta saavuttaa joku määrätty päämäärä opintieillä, päästäkseen sen perusteella johonkin. . . . Kuinka voidaankaan tällaisesta nuorisosta sanoa, että se muka on kevytmielistä, vetelää, vastuuntunnetta vailla olevaa kykenemätöntä joukkoa? Tietysti on joukossa heikkojakin, mutta suuri osa osoittaa ihailtavaa tarmoa ja yritteliäisyyttä.

Kumouksellista tilannetta ei voida pitää salassa.

Niin suurella huolella kuin vallitsevan yhteiskuntamuodon pöngittäjät ja valtiat yrittävätkin kouluissaan ehkäistä kapinallisen ja kumouksellisen mielialan kasvamista oppilaissa, ei se tule siinä iankaikkisesti onnistumaan. Opettajalle on melkein mahdotonta nykyaikana saada aikuinen tai aikuiseksi tulossa oleva oppilas koulussa uskomaan, että nykyinen kapitalistinen jär-

Tämänpäivän nuoriso on vanhan ja uuden maailman voimien keskinäisen taistelun yhä kiihkeämmäksi käyvässä myllerryksessä.

jestys on perusteiltaan oikea, kun oppilas monessa tapauksessa jo koulurakennuksen ikkunasta näkee tuotantolaitosten rappeutuvan ja ihmisten vähitellen painuvan yhä syvemmälle kurjuuteen. Ja kun samalla kertaa jo melkein kaikki sanomalehdet ja aikakausjulkaisut jatkuvasti paljastavat sitä omituista tilannetta, että kenenkään ei tarvitse kärsiä puutetta siksi, että meillä olisi liian vähän kaikkea sitä mikä ihmisten elämän täällä tekee elämisen arvoiseksi.

Monia ihmisiä voidaan uskoittaa aina, suurta osaa silloin tällöin, mutta kaikkia ihmisiä ei voida uskoittaa jatkuvasti. Jotenkin tuohon tapaan on lausunut Abraham Lincoln. Varsinkin käy uskoittaminen perin vaikeaksi silloin kun olevat tosiseikat silmien edessä puhuvat toista.

Vanha ja uusi vastakkain.

Nykyajan nuoriso käy koulua kerrassaan toisenlaisten suhteiden vallitessa kuin heidän vanhempansa, ja varsinkin vanhempien vanhemmat.

Joitakin kymmeniä vuosia sitten voitiin täälläkin kouluissa sen aikakauden oppilaille osoittaa ihan havainnollisesti, että tämä kapitalistinen tavaratuotantojärjestelmä on parhain mitä vielä on ollut olemassa. Voitiin osoittaa tämän järjestelmän aikana edistytyn elintarpeiden riistämässä luonnolta enemmän kuin milloinkaan ennen.

Venäläinen tyttö opettelemassa käyttämään kirjoitus-konetta. Soviitti-Venäjän yksi suuremmista tuloksista on saada kehitetyksi riittävästi koneelliseen tuotantoon soveltuvia työläisiä.

Vallitseva yhteiskuntamuoto oli silloin vielä nousukaudessaan, ja kun niin on, silloin tavallisesti mennään tyytyväisinä eteenpäin. Niin tehtiin silloinkin. Yksi ja toinen köyhä onnistui siellä täällä kapuamaan rahapussin päälle. Se oli elävä esimerkki toisille, että sellaisia mahdollisuuksia on olemassa.

Nykyinen vanhempi polvi on käynyt koulunsa sinä aikana. Senaikaisiin ihanteisiin, traditsioneihin ja uskoon se kasvoi kiinni, ja vaikea sen on siitä luopua. Ja sitä minkä se on itse oppinut, sitä se yrittää syöttää nuorisolle.

Mutta nuoriso ei ota sitä vastaan niin vain. Se on käynyt kriittiseksi kaikkeen nähden. Kun se on huomannut aukon yhdessä kohdassa, katsoo se epäluulolla kaikkea.

Sellainen opetustapa, että oppilaalle yritetään ulkomuistilta hakata päähän se tieto ja taito minkä ennen eläneet ihmiset ovat kirjoihin laittaneet, ja pitää se ikuisena totuutena, on synnyttänyt nykyajan kriittisimmässä oppilaissa tyytymättömyyttä ja kapinanhenkeä. Se alkaa kysellä vanhemmilta, että millä oikeudella te yritätte meitä pakottaa nielemään sellaista josta ei näytä meille olevan mitään hyötyä; sellaista mikä osoittautuu erheelliseksi olevien tosiasioiden suhteen. Kuinka me voimme suhtautua luottavasti sellaiseen järjestelmään, joka ei

melle takaa edes kunnan ruoka-ateriaa päivässä, kyselee työläisnuoriso.

Taantumuksellisista edistykseksi.

Yhdysvaltalaiset yliopistot ja muut korkeammat koulut opettajineen ja oppilaineen tunnettiin vielä toistakymmentä vuotta sitten taantumuksellisimpina maailmassa. Ne joilla oli tilaisuus opiskella ja kuljeskella useammassa maassa, sen havainnon hyvin helposti saivat. Kun korkeampien koulujen oppilaat muissa maissa useasti olivat tyytymättömien joukkojen etunokassa, olivat ne täällä päinvastoin kaiken taantumuksen ja porvarillisuuden etumaisia kannattajia.

Nyt jo on tilanne toinen. Ja kunhan tästä vielä mennään vuosia eteenpäin, tulee se vielä suuresti muuttumaan. Monenlaisia, enimmäksi osaksi hyvin tarpeellisia tietoja ja taitoja noissa korkeammassa kouluissa oppilaiden päihin päntättiin, mutta se seikka mitä olisi tehtävä esim. tällaisena kriisikautena, sen selittäminen on sivuutettu. Siitä näitä kouluja on alettu arvostella.

Mitä virkaa on koko kouluilla jos ei niissä ollenkaan opeteta sitä, että kuinka ihmiskunta voisi tällaiset suunnatonta kurjuutta tuottavat kriisikaudet väistää, aletaan kysellä. Oppinut työläisnuoriso yhtyy tähän herkästi, sillä se koskee sitä lähiten.

Olevien olojen kiertämätön kehityksen suunta kuljettaa työläisnuorison väkistenkin kumouksellisen työväenliikkeen piiriin. Ei ole kysymys siitä haluaako se tai ei, sillä prosessi on pakollinen, väistämätön. Köyhemmistä piireistä pohjautuva, korkeampaa opetusta saanut työläisnuoriso tulee edessä olevien vuosien suurissa myllerryksissä näyttelemään sangen tärkeätä osaa. Tällä ei tahdota sanoa, että elkö niillä työläisnuorilla jotka eivät korkeampia kouluja ole käyneet työväenliikkeessä olisi tärkeä palkansa. Onhan toki. Mutta selvähän on, että kenellä paljon on, häneltä myöskin enemmän voidaan ottaa.

Tässäkin suhteessa pitäisi työväenharrastuksissa mukana olevien työläisten katsoa tulevaisuutta toivorikkain mielin. Työläisnuorisomme kyllä tekee tehtävänsä, kunhan sen aika tulee. Se parhaillaan valmistautuu siihen.